

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1217 4 tháng 11 năm 2018

Thành Tâm

*Thành tâm thực hiện trí phân hành
Quán tưởng Trời cao tự cứu mình
Quý đạo yêu đời tâm tự thức
Thành tâm tu luyện rõ tiến trình*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao Bé khuyên thiên hạ niệm Nam Mô A Di Đà Phật?*
- 2) Đêm qua Bé ngủ rất ít, Bé có khoẻ không?*
- 3) Tu thiền đắc đạo thì phải làm sao?*
- 4) Tiến là sao?*
- 5) Bé có thể đi đâu bất cứ lúc nào phải không?*
- 6) Nếu vậy Bé rất bận rộn phải không?*
- 7) Bé có hiểu gì về kinh tế không?*

1)18-09-92

Hỏi: Tại sao Bé khuyên thiên hạ niệm Nam Mô A Di Đà Phật?

TL: Thừa niệm Phật tâm từ khai triển, điện năng quân bình dễ hướng về Trời Phật hơn, giải bỏ mọi phiền não, tâm yên tĩnh tỏ, biết hồn biết vía, tiêu trừ nạn tai, niệm hoài không ngán, ý lực từ bi mạnh mẽ, hạnh tu rõ rệt, không đòi không đạo, chân không tự thức, tâm tư lúc nào cũng ly khai ý niệm trần tục, hướng về đại bi nhập định.

Kệ:

*Thế gian cảnh giới duyên tình động
Thanh tịnh lòng yên tâm tự không
Chẳng chấp chẳng mê tình chuyển biến
Từ bi sáng chói ý tham tòng*

2) 19-09-92

Hỏi: Đêm qua Bé ngủ rất ít, Bé có khoẻ không?

TL: Thừa Bé ngủ ít ngủ nhiều cũng vậy thôi, ngủ mê mệt như trước khi chưa tu thì không cần thiết nữa, ăn cũng vậy, không cần mùi vị như xưa, tâm xác hoàn toàn thay đổi, chẳng có gì bận rộn cả, Bé chỉ làm việc tùy duyên mà thôi, nhiều người nhắc đến Bé, Bé càng thương nhớ họ hơn.

Kệ:

*Duyên Trời tình đẹp chuyển ban ơn
Chung hội tâm linh chẳng giận hờn
Chuyển biến chơn hồn qui một mối
Chơn tu thanh tịnh sớm qui hườn*

3) 20-09-92

Hỏi: Tu thiền đắc đạo thì phải làm sao?

TL: Tu thiền đắc đạo thì phải thiền nhiều mới có cơ hội đắc đạo, chứ không phải nói nhiều mà đắc đạo, nhai đi nhai lại lý thuyết của người thành công là mang tội ăn cắp và không bao giờ thành công. Tu thì phải hành nhiên hậu mới có tiến.

4) Hỏi: Tiến là sao?

TL: Thừa tiến là vượt khỏi dục và sân si, óc sáng thì mới có tiến, sự thật là sự thật không dối trá được, tu không hành như chanh không nặn, không biết được thực chất của nó ra sao!

Kệ:

*Thực hành chơn lý chuyển thanh cao
Chơn thức chơn tu tự bước vào
Quý đạo vui hành tâm thức giác
Vô sanh nguyên lý đạo thâm cao*

5) 21-09-92

Hỏi: Bé có thể đi đâu bất cứ lúc nào phải không?

TL: Thưa Bé muốn đi đâu thì đi bằng chơn ý thiện lành của Bé chứ không phải cầu xin. Luôn luôn trực giác học hỏi trong chu trình tiến hóa. Bé không còn lo âu nữa, Bé luôn luôn sáng sủa làm việc mọi nơi khi cần đến Bé trong giây phút cần đến sự sáng suốt của Bé.

6) Hỏi: Nếu vậy Bé rất bận rộn phải không?

TL: Thưa Bé không có gì bận rộn cả, sự giao cảm cứu giúp tức thời bằng từ quang không có gì bận rộn cả. Xét thấy quả địa cầu lớn rộng nhưng từ quang rất gần, lúc nào cũng cảm nhận được tùy theo trình độ tu học của hành giả ở cõi phù sanh này, biết được nguyên lý có có không không thì rất dễ thông cảm.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp tự tâm làm
Hành đúng pháp môn bỏ tánh tham
Một cõi vô cùng chơn Phật Pháp
Tiến nhanh thanh nhẹ trí vô phàm*

7) 22-09-92

Hỏi: Bé có hiểu gì về kinh tế không?

TL: Thưa Bé chưa có cơ hội đi học kinh tế ở trường Đại Học, nhưng nhờ tham thiên Bé hiểu được một phần nào về mạch lạc của kinh tế bắt đầu từ ba điểm: Thế, Huyền, Kinh.

Tạ Từ Bạn Đạo Bốn Phương

Nhớ thương ôm ấp bao nhiêu ngày
Thực hiện thương yêu rõ pháp hay
Đại đạo phân minh đồng giải trước
Tâm linh cởi mở cảm vui vầy.

Vui vầy trước phút chia tay
Đại nguyện tự phát thân này sửa tu
Chẳng còn ôm giữ ý ngu
Tự mình thức giấc trùng tu hoài hoài
Cần khôn vũ trụ an bài
Chuyển cho muôn loại tiến hoài không ngưng
Bên trong thanh tịnh từ từng
Quy hòa chơn khí sáng bừng nội tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
[Bên trong] quy một tự thâm tiến tu
Chẳng còn loạn động tạo mù
Bền tâm vững chí an du thiên đình
Nên hư cũng bởi tại mình
Quy y chơn pháp rõ tình Trời ban
Cha yêu rơi lệ hai hàng
Mẹ yêu lại mở con đường thức chơn
Khuyên con dẹp bỏ giận hờn
Trở về chơn giác rõ ơn Cha Trời
Chớ nên lảm lời lảm lời
Tạm xa, ôm ấp, đời đời dựng xây
Chẳng còn loạn động thơ ngây
Vui hòa thương nhớ chuyển thay ý Trời.

Lương Sĩ Hằng

Long Beach, 07-07-1985

(Đức Thầy viết và giảng trong ngày bế mạc của ĐHVV Quốc Tế Kỳ 4 tại Long Beach, Hoa Kỳ.)

Hồi Xuân

Thái Lan, ngày 16 tháng 1 năm 1983 (tiếp theo)

Đã xưng danh tôi là tu, tôi tin Chúa, tôi tin Phật, vậy chớ tôi không tu bỏ sửa chữa chứ làm cái gì? Chúa Phật ngài tự thức và tự xây dựng cho Ngài đạt tới sự thành công vĩ đại và kiên trì, không bị lòng gạt nữa. Mà nếu chúng ta còn không chịu thức tâm và chúng ta vun bồi sự sai trái thì ai gạt ta? Phải chính ta gạt ta không? Cho nên các bạn càng tu càng thấy rõ, càng thấy rõ sự sai lầm của các bạn thì các bạn mới sửa được. Mà các bạn cho các bạn là đúng không bao giờ các bạn sửa được! Đúng là các bạn đã đóng cửa rồi, các bạn không có trở nên du dương được, không hòa cảm với vạn linh được. Cho nên các bạn ở trong thế kẹt, mang tiếng tu nhưng mà lùi mãi không tiến! Đó, cho nên chúng ta tu, chúng ta phải chấp nhận và thấy cần sự thực thà hơn, cần sự thực thà mới thực hiện Tình thương và Đạo Đức! Tâm chúng ta có sao nói vậy không sao, rồi chúng ta phát triển, phải sửa mình!

Chúng ta nhìn nhận sự sai lầm của chính chúng ta, chúng ta mới ảnh hưởng được người khác. Nếu cho chúng ta đúng làm sao chúng ta ảnh hưởng người khác được? Cho nên chúng ta đã nhiều kiếp rồi, luân hồi tại thế, phần hồn hiện tại và có những thức cao siêu của chính phần hồn đó, đang ở trung thiên thế giới, đang ở bông lai tiên cảnh, đang ở hư không đại định nhưng mà chúng ta thiếu hòa cảm làm sao chúng ta có cơ hội kết tập, trụ hóa, giác linh.

Cho nên ngày nay chúng ta tu là chỉ bước vào thanh điền, bước vào điền giới mới thấy rằng chủ đề của vạn linh, chỉ điền mới cảm ứng một cách mau lẹ và sáng suốt được. Nếu mà chúng ta không biết điền làm sao chúng ta tu. Điền là sống động, là hào quang vô cùng. Cho nên chúng ta phải trở về với căn bản mới học được. Đạo pháp nó là vậy, nó là tự nhiên, nó là siêu nhiên. Bây giờ tự nhiên không về được làm sao về siêu nhiên? Đó, các bạn thấy rằng chúng ta đã lòng gạt lấy ta, chứ không ai hết! Càng ngày chúng ta càng tu càng thấy chúng ta chỉ vun bồi sự tăm tối mà quên sự sáng suốt. Cho nên chúng ta gạt lấy ta rõ rệt. Khi mà các bạn hiểu được cái đường sai lầm này, bạn phải thức giác mau mau, giác ngộ để tu, mới tiến. Còn nếu không giác ngộ thì không bao giờ có cơ hội! Ở thế gian mặt tiền, các bạn đòi hỏi đủ thứ nhưng mà bây giờ tất cả cái gì các bạn cũng có hết rồi! Hỏi chữ chữ Hưởng nằm ở chỗ nào? Các bạn hưởng được cái gì? Tôi đã thường nói với các bạn rằng : một giọt nước các bạn cũng phải trả lại, không có cái gì kêu bằng hưởng, chỉ hưởng trong cái thức của chính chúng ta mà thôi!

Qua những con điều luyện, qua những con thỏ thức, qua những con vầy xéo, chúng ta học được cái thức tâm, ăn năn, nhìn nhận sự sai lầm, mới miễn cảnh địa ngục trừng trị, phạt vạ chúng ta ở tương lai. Cho nên càng ngày các bạn càng tu càng thấy rõ hơn, thấy rõ ràng; Chính ta đã làm sai, không phải Kinh Thánh sai, không phải Kinh Phật sai, không phải ông Phật sai, không phải ông Jesus Christ sai! Chính ta sai! Chính ta phải nhìn nhận điểm đó, chúng ta mới mong sửa được. Nếu không nhìn nhận điều này, không bao giờ sửa được! Chúng ta vẫn trong vòng ngu muội, chúng ta phải nhìn nhận sự tăm tối, có mắt không thấy hết được, có tâm không thức hết được. Vậy ai trách nhiệm? Phải chủ nhân ông của thể xác này chịu trách nhiệm không? Chủ nhân ông là ai? Là phần hồn! Phần hồn là phần linh điển truyền cảm từ đầu đến chân và hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ chớ không phải eo hẹp! Cho nên chúng ta phải thấy rõ điểm này. Càng thấy rõ càng được thức tâm, càng dừng tiến dừng hành để giải thoát.

Ở thế gian ai cũng muốn có cơ hội giải thoát mà giải thoát bằng cách nào? Thiếu dừng làm sao giải thoát? Không lý chờ người ta tới kéo đầu chúng ta, chúng ta mới kêu bằng giải thoát sao? Không phải vậy! Chúng ta phải dừng tiến, trong một tình thế trung dung khai hóa, chúng ta mới hiểu đời lẫn đạo và nếu chúng ta hướng về tay mặt cũng không được, hướng về tay trái cũng không thông!

Cho nên chúng ta thấy rõ rồi, càng thấy rõ thì càng ra gánh vác nhiều hơn! Các bạn càng gánh vác nhiều thì cần khôn vũ trụ sẽ được tươi đẹp! Cha Trời rất hoan nghênh! Cha Trời luôn luôn ban rải đưa tay đón các bạn, ôm lấy các bạn, để chuyển hóa thanh khí điển vào trong tâm tạng của các bạn, ôm lấy các bạn, bàn bạc với các bạn từ giây từng phút trong chu trình tiến hóa sẵn có của các bạn! Đấng Cha Trời không bỏ, không bỏ chúng ta, luật quân bình của Bê Trên không bao giờ bỏ chúng ta mà chỉ chúng ta bỏ luật quân bình ở bên trên mà thôi! Các bạn hiện tại bây giờ đi đứng được là do gì? Do luật quân bình của khối óc, các bạn thấy chưa? Khối óc của các bạn thiếu quân bình thì sự đi đứng của các bạn không được đàng hoàng! Một người khùng loạn thì đi đứng không được đàng hoàng, đầu nặng hơn đít các bạn thấy không?

Đó là luật quân bình! Tại sao chúng ta mất luật quân bình? Vì sự tăm tối, chúng ta vun bồi sự tăm tối, sự tăm tối là gì? Sự trược, tà dâm, thì càng ngày càng trược, hỏi trược hút gì? Trược hút trược! Thì làm sao các bạn nhé? Cho nên chúng ta phải vun bồi khối óc, nơi đó đem lại luật quân bình cho toàn thân. Bộ đầu các bạn không khai triển, không bao giờ các bạn tu học được! Chớ nên ở đời chúng ta đi học cũng vậy, đầu óc chúng ta thiếu minh mẫn thì học bài không vô. Mà đầu óc chúng ta đạt được quân bình rồi thì học hành dễ dãi, vừa nghe là nhớ rồi, không mất, chúng ta đã đạt được sự quân bình!

Cho nên cái phương thiên tu học đây là chính mọi người phải thực hành! Nhiều khi các bạn quên hết đi, để lập lại cái mới cũng nên chịu quên rồi đến lúc các bạn sẽ nhớ hết! Các bạn cũng phải nhớ! Tự nhiên nó nhớ như vậy! Vì các bạn thấy rõ rồi : các bạn từ siêu nhiên, do sự cấu trúc của siêu nhiên mà có hiện tại! Chớ không phải rằng không có trật tự! Mà tại sao chúng ta lại tạo những sự mất trật tự như vậy để làm gì? Cho nên chúng ta phải biết trách nhiệm của chính mình, đang cư ngụ trong cái cơ cấu tiểu tiểu địa này của Thượng Đế ân ban rõ rệt! Chúng ta nên ngự trị, cơ hội cuối cùng trong một cuộc đời tiến hóa về tâm linh ở kỳ chót, kỳ ba này! Mọi người phải tự ý thức càng sớm càng tốt để giữ lấy quyền năng điều khiển luật ngũ hành trong cơ tạng của chúng ta, giữ lấy phần thanh điển để tiến hóa, cái vốn cuối cùng của các bạn, quan trọng nhất trong cuộc đời hiện tại!

Cho nên người tu Vô Vi phải ý thức điều này, giữ lấy cái vô cực quân bình mới tiến hóa được. Tôi mong rằng hôm nay là buổi vui họp mặt của tất cả các bạn đạo nơi đây, cũng là một buổi để chúng ta cống hiến cho tất cả những bạn đạo ở năm châu, để các bạn đo` hiểu sâu hơn, nhiều hơn, tại sao duyên trời đất lại cho chúng ta có những cái danh xưng như thế này mà hòa hợp với những câu thi thơ khai triển tâm linh, vừa đúng trong tâm trạng nhu cầu trong sự tu học hướng thượng của chúng ta! Hỏi chứ Bê Trên có biết sắp đặt trước không? Mất phạm không thấy, tưởng là sự ngẫu nhiên nó có, nhưng không! Đã có sắp đặt chúng ta mới có duyên ngộ, duyên lành để tái ngộ, dù ở trong căn phòng eo hẹp nhưng mà tâm thức của chúng ta nói rộng, triền miên, khai triển, thức tâm hướng thượng, mong mọi người, mong càng sớm càng tốt được về nguồn cội, nhưng mà ai xây dựng cho chúng ta về nguồn cội? Chính ta phải tự xây dựng, Thượng Đế đã cho chúng ta một lần đầy đủ không thiếu, mà chúng ta hao phí rồi chúng ta tạo thiếu cho chúng ta. Cho nên chúng ta phải tu bổ sửa chữa cho nó đầy đủ thì chúng ta đạt trở lộn lại cái luật quân bình thì tự nhiên chúng ta đến rồi, chúng ta đến nơi một cách dễ dãi không có phải chờ đợi mất công nữa!

Biết bao nhiêu thì giờ đã cho chúng ta, mấy chục năm tại thế, để học chữ Nhẫn và lập lại quân bình trong tâm thức! Ngày nay các bạn có cơ hội tu học nên nắm lấy cơ hội này, cơ hội này chính ta tự tu cho ta, chẳng ai tu dùm cho chúng ta! Hỏi chúng ta đứng trong ngành Khoa học chúng ta có làm sai không? Khoa Học Huyền Bí trong tâm thức, hỏi các bạn có làm sai không?

Càng ngày càng tu các bạn càng ý thức rõ các bạn hơn, càng ý thức rõ rồi các bạn lại thấy mình không sai, tôi đang tiến, tôi không phải lệ thuộc, tôi không phải nhờ một ai giúp tôi mà chính tôi tự giúp! Nó mới là đúng cái luật đạo. Những người tu mà còn nhờ sự giúp đỡ đây đó, không được đâu! Mình phải tự giúp

mình, mình phải tự trách nhiệm gánh vác, chẳng ai gánh vác cho mình! Các bạn vô nhà thương thấy giờ phút lâm chung những người đã quen biết bao nhiêu, biết bao nhiêu tiền bạc, biết bao nhiêu thánh thân đã cúng kiến. Hỏi giờ phút lâm chung ai giúp người? Mới thấy rằng cái giờ phút lâm chung là giờ hạch hỏi tội trạng. Người đã làm được phước thì người được đi nhẹ, người vô phước lườm gạt thì người sẽ đi nặng hơn, trì trệ hơn, bê trễ hơn, trước mắt các bạn thì các bạn thấy đủ rồi. Mất phàm cũng có thể chứng được hậu quả tương lai, mất phàm cũng có thể thấy được tiền kiếp của mọi cá nhân là vậy.

Cho nên chúng ta người phàm mắt thịt, trong sự ngu tối và phủ nhận tất cả sự siêu nhiên. Đó là một điều đáng tội. Cho nên các bạn hiểu được điều này là điều quan trọng! Giữ lấy mà tu, giữ lấy mà tiến, trong thực hành tự chủ tự hành, mới là xứng đáng con của Cha Trời! Ngài đã cho chúng ta đầy đủ sự thông minh, đầy đủ sự sáng suốt, chỉ chờ chúng ta thực hành mà thôi! (còn tiếp)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho dì của bạn đạo Nguyễn Công Tuất và Phạm Thị Liễu là bà: Nguyễn Thị Mạ, mất 1h00 ngày 28 tháng 10 năm 2018 (nhằm ngày 20 tháng 09 năm Mậu Tuất) tại phường Cam Thuận, TP Cam Ranh, tỉnh Khánh Hòa, hưởng thọ 66 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Việt Nam kính báo.